meeneem exemplaar

#32 • 18 19 20 dec 2009

POOLBODE

Nieuws van het Poolkamp

33E POOLKAMP · SCHIER

voorafje

Van het C-team

Wat een feest! Aan het begin van de week waren de weersvoorspellingen “kans op sneeuw”. En donderdag was het inderdaad zover: sneeuw. En niet zo’n klein beetje ook! We treffen het maar weer. Het hele eiland ondergedompeld in een wit kleed. Ook hebben we ’s nachts gematigde vorst. Deze sfeer bepalende factoren maken het Poolkamp tot een belevenis die je niet mag missen. Vele jaren later zal er nog over gesproken worden. De verhalen zullen dan inmiddels een beetje gekleurd zijn, maar evenaren zeker de commotie die er nu is over de elfstedentocht van 1963. In de 33 jaar dat we het kamp organiseren, zijn er een stuk of zes waar we sneeuw hebben gehad.

In maart dit jaar zijn we begonnen met de voorbereidingen voor Schier. De gesprekken met Natuurmonumenten en de eigenaren van de kampeerboerderijen verliepen zeer goed. In 2006 hebben we met elkaar een hele goede indruk achter gelaten en iedereen was blij dat wij de stoute schoenen weer hadden aangetrokken om weer naar ‘t Ailand te komen. Met 350 deelnemers zullen we ook deze keer een diepe indruk achterlaten.

Van verschillende ouders hebben we gehoord dat ze hun kinderen erop hebben gewezen dat het Poolkamp wel een activiteit is die je een keer beleefd moet hebben. Dat horen wij natuurlijk graag. Daarnaast zijn er natuurlijk ook deelnemers die heel enthousiast zijn, maar waarbij de ouders hun grijze haren gaan krullen. “Komt dat allemaal wel goed?!” Jazeker, het is immers de 33ste keer!

Om half twee vertrok de krant, met daarachter de werk- en kookploegen met twee wagens vol materiaal en vier aanhangers met spullen richting Schier. De twee Dixies (chemische toiletten) trokken wel de aandacht op de boot. Door de temperatuur onder nul waren deze wel bevroren. We hebben ze met een grote kachel moeten ontdooien. De rest van het C-team was om vijf uur in de vertrekhal aanwezig om de tafels te installeren en de eerste deelnemers in te schrijven. Dit jaar waren er wel een aantal posthouders te laat, maar omdat we moesten wachten op de QBuzz uit Groningen, vertrok de boot uiteindelijk een half uur later. Dit is wel een uitzondering, maar de oorzaak hiervan was mede het weer en de nieuwe dienstregeling. De opening op de boot verliep vlot. Voordat iedereen er erg in had waren we al aan de overkant en kon begonnen worden met de route.

Uw Coördinatie-team,

Henk De Haan (Voorzitter)
Aries Van der Helm (Secretaris)
Fraeylema Slochteren
Lenie Winters (Crisismanagement)
Rob Van Tholen (Advizeur)
Fivel Delfzijl
Lenze van den Berg (Web 2.0)
Mensinghe Roden

Colofon

De Poolbode is een gezamenlijke uitgave van de reporters die verenigd zijn in de strijd tegen de Uil. Deze club vrijwilligers vindt het leuk om alle deelnemers, posthouders, hike-leiding, subkampleiding, kookstaf, opbouwers, algehele coördinatoren, barmannen en –vrouwen en alle andere mensen die op de een of andere manier bij het Poolkamp betrokken zijn te informeren over de belangrijkste gebeurtenissen tijdens het kamp.

Redactie

André Hundt
Jack-in-the-Box
Arjan Kruidhof
Aftitelaar
Bart Kruiger
Sous Chef
Frank van der Woude
Niet-machine
Govert te Velde
Wie weet?
Jeroen Oostinga
Meer af- dan aanwezig
Marjan Feenstra
Styliste
Mervyn Hoofdman
Laat bloeier
Rogier Falkena
Hoofdlijn
Steven Bonder
De nieuwe Bert
Wolter Meems
Aspirant Jeroen

Oplage

De Poolbode verschijnt in een oplage van 300 stuks.

lopers, leiders, werkvolk

A-hike

Hikeleiding
Ank Doorlag
Fraeylema Slochteren
Tineke De Boer
Esdoorn Leeuwarden

A01 Joan Zaan
Annet Regeling
Scouting Emmen

A02 Jeroen Katerberg
Gaauwe Rombouts
Scouting Emmen

A03 Lotte Koster
Daniek Feddema
Scouting Emmen

A04 Rosemarie Kloosterhuis
Ivar Holdtman
Derk Fischer
Scouting Emmen

A05 Wessel Mulder
Arjan Van Unen
Mensinghe Roden

A07 Daan Peerbolte
Brian Berendsen
Esdoorn Leeuwarden

A08 Niek Zwart
Thom Dekker
Scouting Emmen

A09 Sanne Kroes
Scott De Ridder
Fraeylema Slochteren

A10 Koen Stuij
Erwin Kloosterman
Mensinghe Roden

A11 Dian Roorda
Karin Moedt
Fraeylema Slochteren

A12 Jasper Boekema
Jochem Veen van der
Mensinghe Roden

A13 Tim Bodde
Joost Staalstra
Jelle Van der Meer
Esdoorn Leeuwarden

A14 Johan Kenter
Erik Renting
Drostengroep Coevorden

A15 Noor Van den Bemt
Zola Bikouta
De Jutters Groningen

Posthouders
Bramus Jacobus Renken
Edwin Turbo Kooistra
Nienke Zetonzekoffie Pol
De Jutters Groningen

Jasper Heslinga
Joost Behrendt
Annemieke Lowijs
De Jutters Groningen

Herma Hindriks
Sandy Put
Scouting Emmen

Anton Strijks
Tom Van vliet
Scouting Emmen

Ginette De Haan
Fraeylema Slochteren
Carlien Scholtens
Vinchem Winsum

Subkampleiding
Gerda Doorlag
Inge Blokzijl
Fraeylema Slochteren

X-hike

Hikeleiding
Jeroen Lamberts
Wander Elout
Martinistam
Geert Schoemakers
Yekkostam Coevorden

X01 Lisanne Munk
Martine Schaafsma
Trappers Hoogezand

X02 Marloes Schild
Marthe Lamain
Biezenhutters Oosterwolde

X03 Erik Knevelbaard
Rob Ambergen
Drostengroep Coevorden

X04 Anne sophie Van tholen
Natasja Schaafsma
Fivel Delfzijl

X05 Gerbrand Wit
Roland Wit
Fraeylema Slochteren

Posthouders
Sieneke Toering
Eric Toering
Yekkostam Coevorden

Nicolien Immerzeel
Melanie Zwama
Martinistam

Simone Leidelmeijer
Jorien Roesink
Marcel v.d. Werf
Martinistam

Gabri Boonstra
Michael Molijn
Tjarko Dijkhuis
De Heeren van de Lemniscaat

Martijn Kors
Bertien Delker
Scouting Veendam

Jeroen Wiegman
Mario Meijerink
Yekkostam Coevorden

Marco Brandes
Anthonie Groothuismink
Richard Veenstra
De Heeren van de Lemniscaat

Subkampleiding
Christiaan Kersbergen
Rina Kersbergen
St.Michiel Harlingen

B-hike

Hikeleiding
Andre Boelens
KDS Groningen
Eloise Suiveer
Fivel Delfzijl

B01 Jarno Uilders
Thomas Siewes
Scouting Emmen

B02 Thijs Wijnmaalen
Alexander Mastenbroek
St.Vitus Winschoten

B03 Willem-Jens Havenstein
Jorick Ritsema
Scouting Emmen

B04 Dennis Blok
Julian Huitema
Robin Schuurman
Trappers Hoogezand

B05 Niels Van de Pol
Rick Boekelo
Trappers Hoogezand

B07 Thijs Braaksma
Darnell Bakker
Drostengroep Coevorden

B08 Mark Luitjes
Thimo Bonder
JPG Assen

B09 Martijn Berg
Arthur Meijer
Trappers Hoogezand

B10 Frank Pierik
Mert Huibregtse
Scouting Emmen

B11 Jan Siblesz
Niels Kuiper
Schout bij Nacht Doorman

B12 Martijn Zon
Jelmer Bal
Schout bij Nacht Doorman

B13 Jara Hoekstra
Danielle Van der Reep
Scouting Veendam

B14 Rienk Oolders
Mike Winkel
St.Vitus Winschoten

B15 Joep Evenga
Ruben Blom
St.Vitus Winschoten

Posthouders
Lisette Vleeshouwer
Jurrien De Jager
Thriantastam Assen

Fedor Schot
Mirjam Bakker
De Jutters Groningen

Myrthe Kuiper
Richard Smink
Esdoorn Leeuwarden

Bryon Jorna
Franz Muter
Scouting Emmen

Marjolein De Bruin
Dita Schot
De Jutters Groningen

Subkampleiding
Mirjam Huyzen
Danny Selen
Trappers Hoogezand

C-hike

Hikeleiding
Elzo De Groot
Bob Tjaarda
Gerjan Arends
Mensinghe Roden

C01 Ferdi Seljee
Jeroen Buining
Trappers Hoogezand

C02 Anton Regeling
Ruben Ferringa
Scouting Emmen

C03 Esmee Zandinga
Fraeylema Slochteren
Gwenny Leistra
Andromeda Franeker

C05 Carlijn Kooi
Marith Koopman
Panck Krans
Scouting Veendam

C06 Justin De Jong
Mayck Panman
Scouting Veendam

C07 Elmar Hartman
Martijn Bruil
Dennis De Jonge
Mensinghe Roden

C08 Jorrin Hulst
Nico Kenter
Drostengroep Coevorden

C09 Wiebren Van Lingen
Jeroen Kloosterman
Wilco Wilkens
Mensinghe Roden

C10 Thomas Derkink
Marco Weijer
Korne Bentum
Scouting Veendam

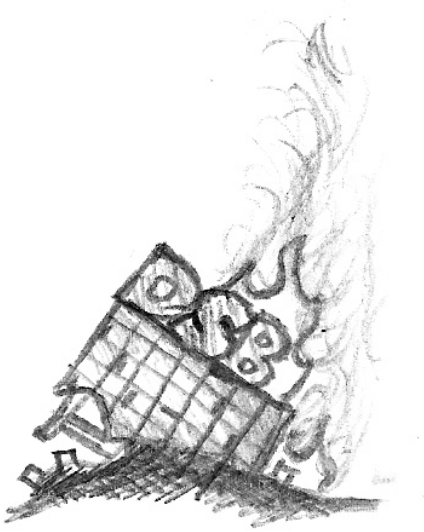

C11 Ellen Versluijs
Look-Wide Haren
Marleen Hartenhof
Scouting Veendam

C12 Mark Toxopeus
Ramon Mengerink
Fivel Delfzijl

C13 Rianne Van Vliet
Suzanne Albers
St.Pancratius Erica

C15 Jeremy Knopf
Jasper Bos
De Havik Groningen

C17 Sytse Wijnja
Jasper Van Veen
Wâldswalkers Drachten

C18 Feiko Hofstee
Leon Van der Harst
Wâldswalkers Drachten

Posthouders
Nienke Kruidhof
Janneke Houtman
Ria Oosterveld
Fivel Delfzijl
Brechtje Haarman
Fivel Delfzijl
Brenda Doorlag
Fraeylema Slochteren

Niels Rotteveel
Ger De Haan
Roy Does
Scouting Emmen

Wouter Slaman
Wouter Tiddens
Mensinghe Roden

Richard Arends
Marcel Pilage
Yekkostam Coevorden

Anno Ham
Hilbert Hofsteenge
Kevin Daemen
Ruut Eldering
KDS Groningen

Peter Fidder
Joost Schaareman
Drostengroep Coevorden

Bob Van Oorschot
Robbin De Zeeuw
Mensinghe Roden

Subkampleiding
Peter Van Dellen
Annet Borgstede
Fokke Van Kessel
Anke Hartog
Mensinghe Roden

D-hike

Hikeleiding
Els Ramm
Judith Blokzijl
Bram Timmer
Fraeylema Slochteren

D02 Iris Brandenburg
Timo Slob
Scouting Emmen

D03 Floris Meijer
Jannemijn Baars
Caspar di Robles Harlingen

D04 Jeroen Meijer
Philip Vlug
Caspar di Robles Harlingen

D05 Gertjan Pomstra
Hylke Van der Bij
Caspar di Robles Harlingen

D06 Daan Maring
Menno Bouma
Mensinghe Roden

D07 Carolien Van der helm
Corine Miedema
Vinchem Winsum

D08 Bas De Haan
Johan Pops
Bevers Lettelbert

D09 Jorit Boonstra
Jurre Moring
Bevers Lettelbert

D10 Rob Kruisman
Jorik Woltmeijer
Woudlopers Borger

D11 Machteld Boonstra
Scouting Vries
Egbert Barels
Rangers Zuidlaren

D12 Maaike v.d. Bemt
Jordy De Vries
De Jutters Groningen

Posthouders
Erik Van der Veen
Mark Meertens
Aafke Doorn
Thriantastam Assen

Joep De Boer
Mac Veenstra
Stefan Sjouw
Thriantastam Assen

Rianne Bos
Lianne Boelens
Trappers Hoogezand
Kors Kuijper
Thriantastam Assen

Bernhard Bakker
Jan-Willem Beck
Martinistam

Jelle Teitsma
Wouter Van Bommel
Robert De Vries
Vinchem Winsum

David Bos
Vinchem Winsum
Renate Hartholt
De Voerman Groningen

Jory Koolwijk
Arnout Drost
Scouting Emmen
Marion Borgstede
Dineke Van Dijken
Mensinghe Roden

Subkampleiding
Derco Sportel
Patrick Loonstra
Vinchem Winsum

E-hike

Hikeleiding
Martijn De Boer
Christer Oosterveld
Fivel Delfzijl

E01 Bas Wijsbeek
Geert Wijnmaalen
St.Vitus Winschoten

E02 Luc Buizer
Bob De Waard
Scouting Emmen

E03 Thei Geurts
Bas Langeveld
Vinchem Winsum

E05 Nils Meijer
Tim Smit
Scouting Stadskanaal

E07 Saskia Kors
Annique Panman
Scouting Veendam

E08 Chiel Funke
Sharon Wessel
Drostengroep Coevorden

E09 Lisanne Van Es
Andrea Kroon
Vivian Bruins
Mensinghe Roden

E10 Robin De Jong
Arend-Jan Diepenbroek
Scouting Veendam

E13 Niek Bonninga
Ernst Noordbruis
De Havik Groningen
Rob Cottenham
Trappers Hoogezand

E14 Annika Braaksma
Alinde Jeurink
Drostengroep Coevorden

Posthouders
Geuko Elderman
Leon van vliet
Fivel Delfzijl

Danielle Sewuster
Anita Hiddink
Drostengroep Coevorden

Sander Tensen
Anton Roseboom
Drostengroep Coevorden
Wypkelien Van Guldener
Scouting Vries

Wina Arendsen
Erik Dieters
Fivel Delfzijl
Ben Wieringa
Fraeylema Slochteren
Christiaan Water
Janne Schuil
Trappers Hoogezand
Otto Jager
Martinistam

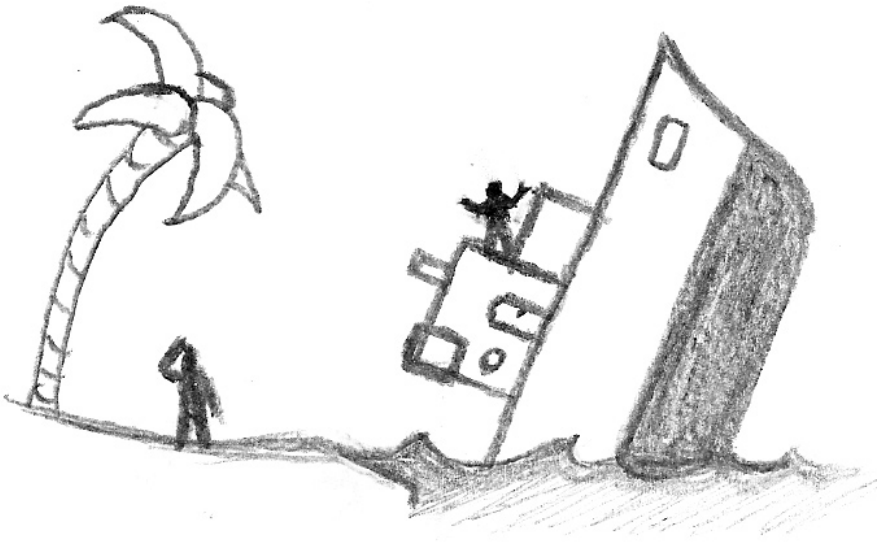

Joost Tiddens
Torben Van der Boon
Nick Akkersma
Mensinghe Roden

Maarten Oostra
Luuk Morcus
Thriantastam Assen
Jan Willem Kruit
Zwervers Assen
Dolf Huls
Wouter Jansen
Drostengroep Coevorden

Jeroen Kuizenga
Dirk Hundt
Rutger Oosterveld
Fivel Delfzijl

Sunkampleiding
Tim Van der Hulst
Wouter Gras
Esdoorn Leeuwarden

Barpersoneel

Elmer Mols
Judith Doorn
Frouwke Van Wering
Joyce Oortwijn
Thriantastam Assen

Chefkoks

Jorn Van Diepen
Saskia Van Diepen

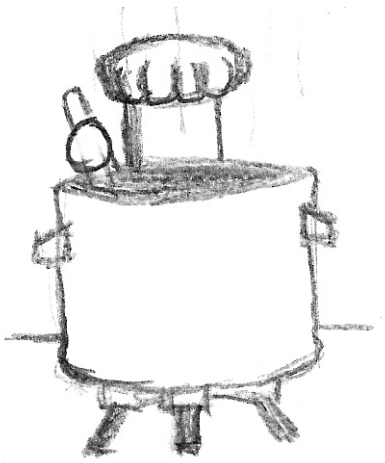

Bas Dost
Theo Van der Meulen
Kristiaan Van der Meulen
Hilko Vennema
Chaukenstam Groningen
Edwin Kosmeijer
Johan Hettinga
Jeanet Spithorst
Hilda Sombetzki
Paulina Van Bostelen
Fraeylema Slochteren

Werkploeg

Nicola Fikkers
Lars Kruizenga
Luurt Glas
Annelien Fikkers
Sanne Weijer
Willemijn Ploeger
Marten Teule

Karst Jan Veenstra
Nicola Fikkers
Annelies Vermue
Luuk Stelder
Lieke Te Winkel
Willem Hofstede
Marianne Moedt
Avelien Nicolai
Nicolet Homan
Job Schepers
Ger Folkersma
Fraeylema Slochteren

Superman

..., algemene taken, concierge, hulpje C-team, manusje van alles, problem solver
Guido De Ridder
Fraeylema Slochteren

Raadselstjes

Een **hikedoos** is:

1. Patricia Paay.
2. Kist met voeding voor het overnachtingsterrein.
3. Goocheltruc van Hans Kazan.

Magnetronsloffen zijn:

1. Gemagnetroneerde sloffen.
2. Potenwarmertjes voor je magnetron.
3. Een erg langzame magnetron.

Dixivrees is:

1. Vrees voor madam Dixi.
2. Gegronde angst voor een oranje of blauw vierkant huisje.
3. Kantelvrees zie pagina 39.

vrijdag 19 december

Heenreis op de boot

Sanne, **Scott**, **Roland** en **Gerbrand** van de **Fraeylema** uit Slochteren komen we tegen onderin de boot naar Schier. Sanne is een beetje misselijk op de boot, maar heeft wel hele gave zonnebrillen mee. Niet oranje natuurlijk, dat zou een beetje te voorspelbaar zijn voor een Hip-Holland-Hip hike.

Windeieren leggen

Het middagje winkelen heeft **Niels** van de **Schout Bij Nacht Doorman** geen windeieren gelegt. Een skibroek, sjaal, muts en handschoenen zijn ingekocht. Nu heeft hij alvast z'n pyamabroek aangetrokken zodat hij het absoluut niet koud krijgt. Mocht hij een inschattingsfout gemaakt hebben, dan is er altijd nog de skibroek.

Verkeerd maar eerst

Koppel X02, **Marloes** en **Marthe** van de **Biezenhutters** zijn vrijdagavond niet helemaal goed gelopen en kwamen op het verkeerde kampterein uit. Daar hebben ze de juiste bestemming te horen gekregen en kwamen vervolgens als een van de eersten aan. Knap werk dames!

NHW prolongeren

Niels en **Rik**, **Schout Bij Nacht Doorman**, gaan winnen. Zij hebben namelijk ook gewonnen met de NHW. En Niels is al op Schiermonnikoog geweest met school. "Waarschijnlijk gaan we vijf rondjes over het eiland lopen voordat we de eerste prijs kunnen ophalen.", aldus het koppel. "We kunnen eindelijk eens over witte stranden lopen."

Plassen met zes lagen

Ruben van **St. Vitus** is ietsjes te dik aangekleed, als hij moet plassen moeten er zes laagjes uit!

Eerste keer Poolkamp

Dian en **Karin** van de **Fraeylema** hebben er veel zin in. Het is hun eerste Poolkamp en ze zijn thuis alvast aan de slag gegaan met het logboek. Ze hebben er al veel plaatjes in geplakt. Een skibroek moet voldoende zijn voor deze kou.

Vrouwt boert zoek

Leiding **Ginette** de Haan, Fraeylema, zoekt nog een leuke jongeman die gezellig, spontaan en goed gebouwd is. Dus heren, zin in een verzetje? Binnenkort zenden we de zoektocht uit bij de KRO.

Vooruitziende blik

Robin, **Julian** en **Dennis** van de **Trappers** zijn druk bezig met het logboek. Ze hebben alvast opgeschreven wat het Poolkamp hun gaat brengen. Het wordt leuk, ze gaan veel ervaring opdoen en het wordt koud. Om toch een beetje comfortabel op pad te gaan hebben ze warme kleren, een legerslaapzak, skibroek en folie voor onder de slaapzak meegenomen. Met de kou komt het wel goed.

Tien keer is scheepsrecht

Ervaren subkampleiding bij de X-hike, **Christiaan** doet al voor de zestiende keer mee aan Poolkamp. Daarvan vier keer als subkampleiding. Met hem is ook **Rina** die nu voor de zesde keer mee doet en waarvan ook vier jaar als subkampleiding. Ze wil sowieso door gaan tot de tiende keer.

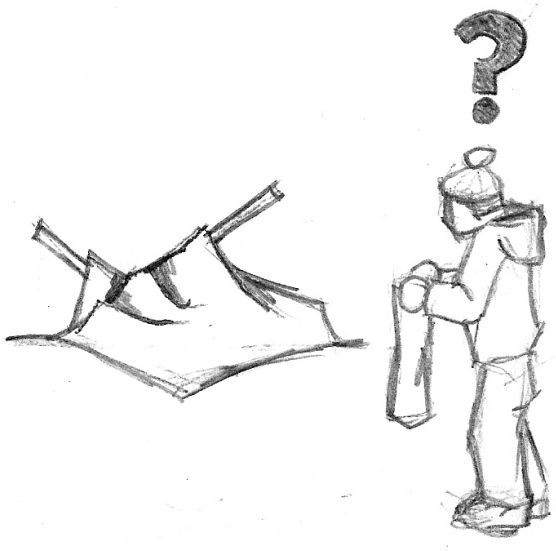

Haring kwijt

De jongens van koppel X03 **Erik** en **Rob** hebben het wel bont gemaakt. Ze hebben eerst de route afgesneden om snel bij het kampterrein aan te komen. Daar aangekomen waren ze de haringen van de tent kwijt, maar na een half uurtje zoeken is het toch goed gekomen.

Sterretje

Els van de **Fraeylema** heeft een nieuwe Samsung Star maar kan er niet mee overweg. Ze weet niet eens hoe Bluetooth aan moet.

Niks leukers

Brett en **Henry** van de **Johannes Post Groep** gaan winnen. Maar nu zijn ze eerst even nutteloze filmpjes aan het kijken. Op Schier gaan ze ook nutteloze filmpjes maken. “JPG *owned* is een feit.”

Spannend

Suzanne en **Rianne** van **Scouting Erica**, (Sint Pancratius Maria Emmaculata groep Erika) zijn nog nooit op Poolkamp geweest. Best wel spannend dus, maar het gaat wel lukken.

Schatkist

Lenie van de **Fivelgroep Delfzijl** is de sleutel van de geldkist vergeten. Gelukkig heeft ze na een belronde een nieuwe geldkist opgespoord. “Ja”, zegt ze zelf; “Lenie is blond”. **Aries** heeft de oude geldkist opengebroken om het geld uit de schatkist te halen.

Speciale jongens

Koppel A11 is op zoek naar gezelligheid. **Dian** en **Karin** zijn op zoek naar een vriendje. Maar dit vriendje moet wel aan speciale eisen voldoen: hij moet krulletjes hebben, goed kunnen zoenen, blauwe ogen hebben en mag geen piercings hebben. Heb je interesse in deze dames en voldoe je aan deze voorwaarden? Schroom dan niet om je aan te melden. Deze voltallige en zeer gezellige dames zijn te vinden via **Ginette de Haan**. Ginette is weer te vinden de contactadvertentie op pagina 29.

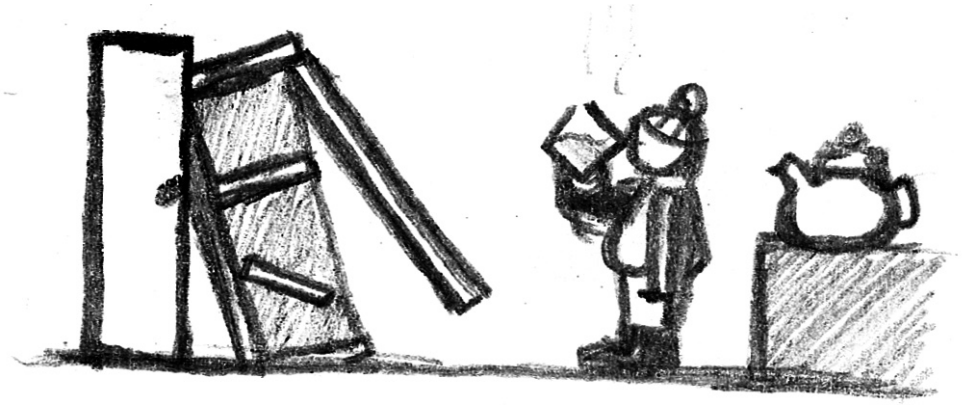

Beheersen

Sanne en **Scott** van koppel A09 kunnen zich niet beheersen. Ze hebben in hun kamer een kast kapot gemaakt terwijl ze aan het stoeien waren. Om te bekomen van de schrik, hebben ze daarna kamille thee gedronken. En dat terwijl ze voor de eerste keer mee zijn. Dat beloofd nog wat de rest van het kamp en de poolkampen die daarop volgen!

Sleutel

Eloise van de **Fivelgroep** uit Delfzijl is al twee keer haar sleutel kwijt geweest. Hikeleiding, waar is haar sleutel?

Opsoring verzocht

Er zijn leugenaars binnen de A-hike. Deze twee jongens zijn zeer lawaaïg, slaan borden op elkaars hoofd kapot en hebben een links logboek terwijl ze rechts zijn. Wij zijn zeer geinterreseerd in deze kwajongens. Heb je ze gezien? Meld dit dan aan de redactie van de Poolbode.

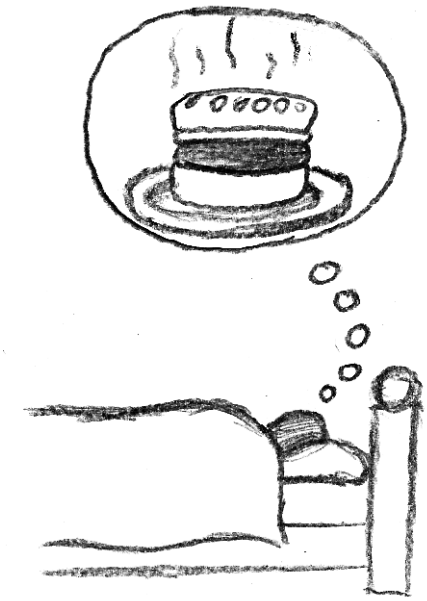

Mooie kerel

Volgens **Sytse** van de **Wâldswalkers** is zijn groepsgenoot **Feiko** een hele mooie kerel. Dat komt door zijn uitstraling! Voor de rest bedoelt hij er niets mee.

Niels van de E-hike is lekker, maar Friezen van de C-Hike zijn lekkerder, weet het vriendje van **Robin** ons te melden.

Hamburgers

Het zat ook niet zo mee met koppel D05, bestaande uit **Menno** en **Daan** van **Mensinghe** Roden. Zij hebben nog maar één post gedaan, na post 3. Ze zijn na post 1 finaal fout gelopen. Ze hebben onderweg wel overheerlijke zelfgebakken hamburgers gegeten. Ze dromen er nu nog over.

Aankomen

Koppels C03 en C12 lopen samen. En dat is niet zomaar. C12 van Scouting **Fivelgroep** Delfijl loopt samen met koppel C03 bestaande uit **Esmee** van scouting **Fraeylema** Slochteren en **Qwenny** van de **Andromeda** Franeker. Koppel C12 is de kaarthoekmeter kwijtgeraakt en C03 is de kaart kwijt geraakt. Ze vullen elkaar dus mooi aan! We zullen zien wat er nog meer uit deze samenwerking voortkomt.

Het eerste doel van koppel C12 voor deze avond: aankomen.

Een derde

Bij de post met meerkeuze vragen bij de C-hike, kreeg koppel C13, bestaande uit **Rianne** en **Suzanne** van de **St. Pancratius** ... Erica, een lastige rekenvraag. Tijdens het uitrekenen van deze vraag kwamen er een paar nieuwe theorieen voorbij. De klapper was toch wel de volgende: een kwart is 33,33% ... toch? De reactie van Rianne was hierop: Ik ben toch echt een lichtje!

Voorvrouw

Midden in het dorp treffen we een in-actief gedeelte van de opbouwploeg aan. De voorvrouw/coö is **Annelies**. Zij is de enige van de hele club die kan knopen. Haar spreuk van de dag: “Ik sta hier met een stel slichtputn”. Daarnaast geeft de rest aan dat Annelies het niet zo op heeft met de klassieke relatieopbouw. E. **Kosmeijer** en J. **Hettinga** zijn verantwoordelijk voor het huidige ‘niveau’. Hettinga is de dertig al gepasseerd en woont nog op kamers.

Discotabel

Aangekomen bij het subkamp van de D-hike horen wij nogal discutabele muziek van een clubje **Bevers** uit Lettelbert. Koppels D08, bestaande uit **Bas** en **Johan**, en D09, bestaande uit **Jorit** en **Jurre**, waren hier al aanwezig. Nadat ze post 1 gedaan hadden, zijn ze direct doorgewandeld naar het Subkamp. Niet iedereen is opgewassen tegen het “Pool” aspect van dit kamp.

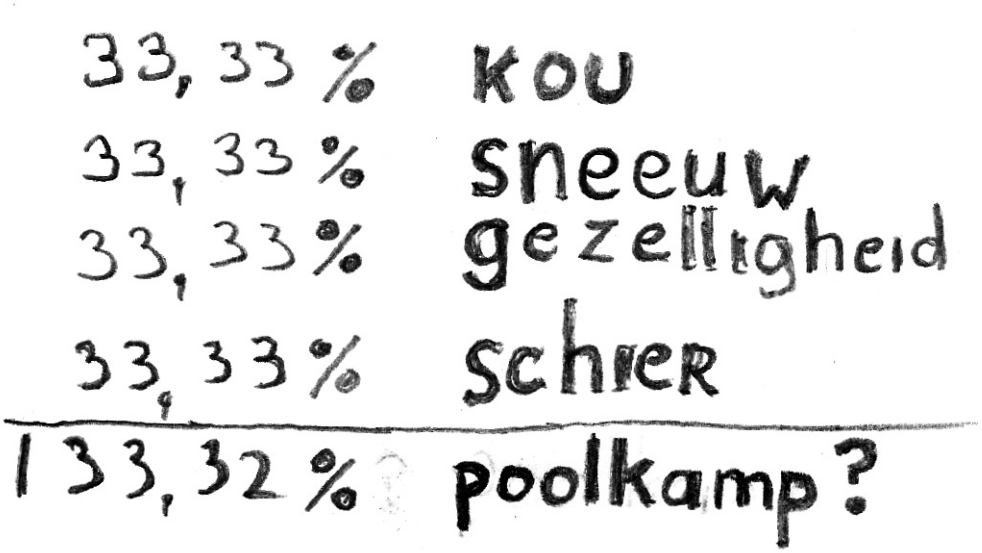

Strippenkaart

Tegen het eind van de dag, om 23:55 uur om precies te zijn, troffen wij koppel D01 in het dorp. Na post 1 zijn ze finaal fout gelopen, omdat ze de coördinaten niet voor elkaar kregen. Het is voor hun inmiddels al het vierde Poolkamp, maar toch hebben ze het gepresteerd om te vergeten dat je bij de strippenkaart bij het rondje moet beginnen.

Eiland wist-je-datjes

- De vuurtoren nog steeds bemand word door een vuurtorenwachter?
- Deze man acht uur per dag werkt en luistert naar de naam **Klaas**?
- Hij soms zeehonden redt uit de zee?
- Schier nog een heuse veldwachter heeft?
- Deze de natuur en jacht in de gaten houdt?
- Op Schier geen Rabobank maar een Robbenbank staat?

Niet aankomen

Gezellig keuvelend over de boot komen wij vijf posthouder-moeders tegen van de C-hike. Min één moeder dan, want die is nog geen moeder... Maar goed. Dit weekend hebben ze allemaal om nog onduidelijke reden besloten om dit op Schier te gaan doorbrengen. Op de vraag of ze hun kinderen al missen, kijken ze even bedrukt, maar als sneeuw voor de zon verdwijnt het bedrukte gezicht en verschijnt een brede glimlach. Het Poolkamp gaat ook dit jaar niet aan hun neus voorbij. Maar wie past er dan op het kroost?

Schoon schip

De razende reporter lopen net even binnen bij het C-team waar alles naar wens verloopt. De deelnemers zijn op pad en de hikeleiding heeft alles onder controle. Voor de deelnemers die slapen in tenten staat er een grote legertent met een kachel klaar. Mochten ze het koud krijgen in de tenten dan liggen er extra dekens klaar om uit te delen. Als aandachtspuntje word nog even gemeld dat de deelnemers op de boot wel iets meer op hun rommel hadden kunnen letten. Overal lag nog troep bij het verlaten van de boot. Puntje voor de terugreis!

Eiland wist-je-datjes

Op de boot naar 't Ailand zitten wij tegenover twee E-hike veteranen, namelijk **Martijn** en **Christer** die al jaren met harde hand de E-hike leiden. Al veertien jaar (of dertien jaar, dat weten ze niet meer, maar zeg maar veertien). Terwijl we op de boot zitten, kijken beide heren af en toe angstig uit het raam. Het thema is namelijk "*Escape from Albatros*". Het schijnt dat er in de driehoek Ameland, Schiermonnikoog en Rottermeroog het hele jaar door een dichte mist hangt en schepen op mysterieuze wijze verdwijnen. Overigens niet te verwarren met een andere driehoek ergens bij Bermuda waar altijd de zon schijnt, het heerlijk weer is (geen sneeuw) en waar ook schepen verdwijnen.

Dit jaar lopen er tien groepjes mee (twee zijn al verdwenen in de mist) en de heren staan al weer te trappelen om hun groepjes erop uit te sturen.

Nog eendje dan

Tijdens het voorbereidings-weekend kreeg **Saskia** (keuken) het toch een beetje te kwaad door het feit dat **Aries** na dit Poolkamp zou stoppen. Dus sprak Saskia: "Aries, wat kunnen we doen om je nog een jaar mee te krijgen?" Waarop Aries zei: "Als het volgend jaar een wit Poolkamp is, ga ik nog een jaartje mee." Dus Aries bij deze, tot volgend jaar.

Goed bezig

Nadat we ons geriefelijke onderkomen hebben verlaten, stuitten we direct op een groepje van de C-hike, koppel C06 bestaande uit **Mayk** en **Justin** van Scouting **Veendam**. Ze hebben net twee posten gehad. Ze zijn goed bezig!

Jou tent of de mijne?

Na een barre tocht over het eiland door dikke lagen sneeuw, komen de reporters aan bij kampeerboerderij "De Kooiplaats". Achter op het veld staan de ingesneeuwde tentjes van de B-hike. We informeren even bij de Subkampleiding of we de hikers nog mogen storen. Helaas moeten we stilletjes rondsluipen om her en der wat roddels op te vangen. Gelukkig kan de subkampleiding ons wel wat sappige roddels melden. Zo heeft koppel B09 het voor elkaar gekregen om hun tent niet op te zetten en in te trekken bij koppel B13. Toevallig ook de enige dames bij de B-hike. Goed bekeken jongens!

Slaapzaal

Vrijdagavond sluipen de razende reporters via de nooduitgang nog even de slaapzaal van de A-hike binnen. Alle deelnemers hadden natuurlijk al lang in dromenland moeten zijn. Maar wat blijkt: alle kinderen zijn nog springlevend en bereid tot een interview.

Johan en **Erik** van de **Drostegroep** liggen al lekker in hun slaapzak. Als we vragen naar hun logboek graaft Johan een klomp op uit zijn slaapzak. In de klomp zit een logboek met spannende verhalen van de vrijdag. Wij zijn benieuwd waarom iedereen al zo braaf in hun slaapzakjes ligt. Volgens Erik komt dat omdat iedereen het koud heeft (wacht maar tot je in een tentje ligt, red.)

Ineens word de deur opengetrokken en worden wij vriendelijk doch dringend verzocht om de zaal te verlaten. Ons bewust van onze paparazzi-achtige manier van doen, verlaten we gedwee de zaal. Een laatste woord voor de kinders: oogjes dicht en snaveltjes toe, welterusten!

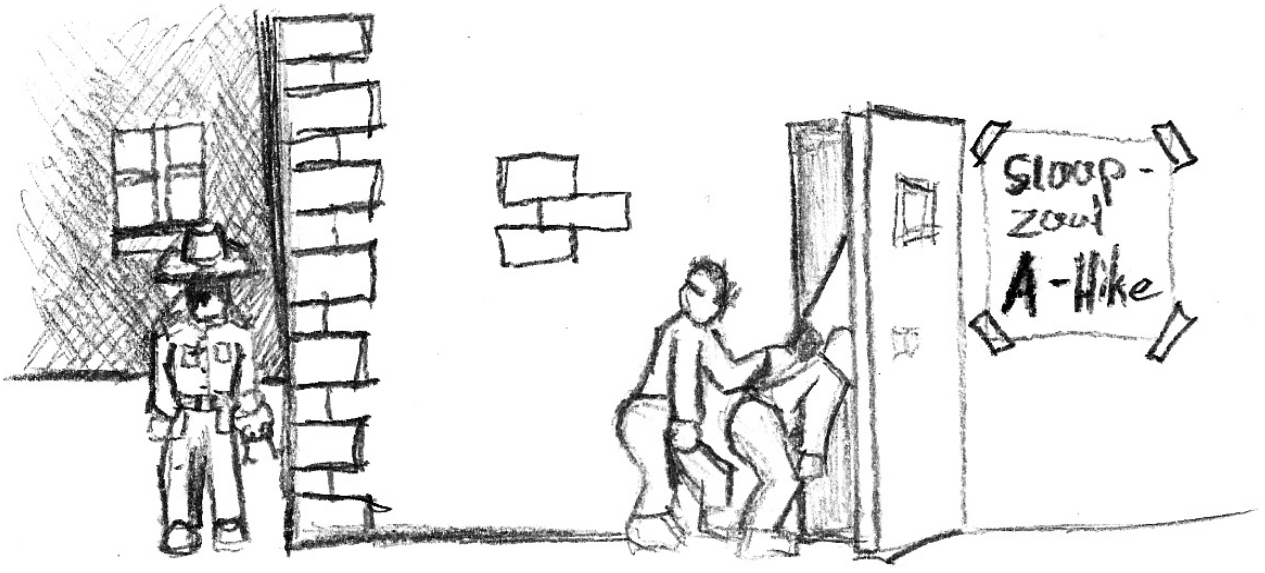

zaterdag 20 december

Tussenwoord van het C-team

Waar was ik gebleven. Voordat iedereen er erg in had waren we al aan de overkant en kon begonnen worden met de route.

Een aantal posthouders had een fiets gehuurd en kon deze op de kade in ontvangst nemen. De deelnemers kregen de route en men vertok de duisternis in vergezeld van een lichte sneeuwbui.

De kop is eraf en “It giet on”. Later op de avond was er een bijeenkomst voor posthouders en kreeg iedereen te horen wat hem/haar zaterdag te doen stond. De gezelligheid ging door tot in de kleine uurtjes. **Rob** en **Henk** gingen langs de verschillende overnachtingsterreinen. **Lenie** ging de centjes tellen en ondergetekende aan de slag met dit stukje.

Na een korte nachtrust waarbij het licht heeft gevroren, vanochtend weer vroeg op. **Lenie** verder met de administratie, **Lenze** op pad voor de foto’s en **Rob & Henk** kachels bijvullen en gevonden voorwerpen verzamelen. Tegen de middag even wat rond koekeloeren bij de deelnemers en snel even en klein hapje. Daarna een missie: alle geldautomaten bezoeken. Aangezien de maximale opname € 250,- per keer is per automaat zorgde dit voor enig oponthoud.

Op dit moment schijnt het zonnetje maar in het open veld staat een frisse wind. Voor de **werkploeg** is het een hele opgave om onder deze omstandigheden op tijd de hindernissen te bouwen. We kwamen ze tussen de middag tegen en de stemming zat er goed in.

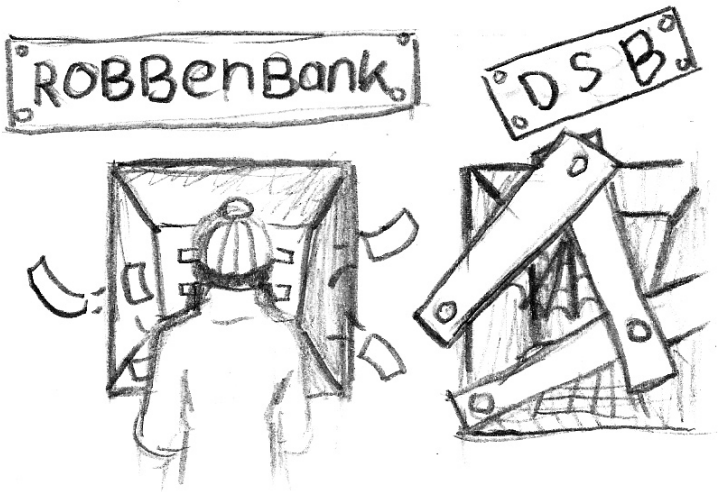

Kompas truc-en

Bij post 2 van de A-hike moeten de groepjes allerlei objecten opsporen met behulp van hun kompas. Posthoudster **Nienke** van de **Jutters** heeft iets met paarden. De paarden trouwens ook met haar… Haar sjaal dan. Tijdens het aanhalen van het lieve paardje werd zomaar even een hap uit haar sjaal genomen door dat “oh zo lieve paardje”. (red.: zo’n beestje heeft het ook koud). Daarnaast weet ze te vertellen dat medeposthouders **Edwin** last heeft van een zwakke blaas en **Bram**, die eruit ziet als een überscout, het toch echt niet 100% is!

Alleen maar goed

Het ernstig verdwaalde duo-koppel **D1/D2** van gisteren loopt vandaag, zaterdag, alleen maar goed.

Koppel A11

Koppel **A11** van de **Fraeylema**, **Karen** en **Dian**, hebben toch wel een beetje problemen met het kompasschieten. Ze hebben het nog maar één keertje eerder gedaan maar met wat hulp lukt het ze wel! Ze hebben vannacht lekker binnen geslapen in de kampeerboerderij. Het was wel een kort nachtje want **Scot** viel steeds uit bed. Tevens zoeken ze voor **Ginette** nog een knul met krulletjeshaar, blauwe ogen, dikke zoenlippen en hij mag geen tattoo’s hebben (plakplaatjes wel).

Vrouwen voor boodschappen

Net voor de duinen die de zee scheiden van de rest van het eiland staat post 3 van de D-hike. Koppel **D10** maakt zich net op om door te lopen. Wel willen ze nog even vermelden dat de posthouders super-tof zijn! (red.: hmmm… dit zou toch iets te maken moeten hebben met hun puntenlijst). Posthoudsters **Lianne** en **Rianne** konden of wilden geen tijd vinden voor het doen van boodschappen. **Elmer** heeft zich vervolgens laten wegsturen om de boodschappen te doen. Gezien de boodschappen overheerst zijn vrouwelijke kant toch wel een beetje… **Lianne** weet trouwens het hele lijstje uit het hoofd op te dreunen.. dus we mogen aannemen dat **Elmer** niet echt keus had.

Badeendjes

De badeendjes **Thijs** en **Alexander** van **St. Vitus** hebben het idee dat ze rondjes aan het lopen zijn, alles ziet er hetzelfde uit in dit witte landschap. Gelukkig hebben ze al twee posten gehad. Ze hebben zoveel zooi mee dat ze een lint van 29 meter konden maken met spullen uit hun tas.

Snoepje happen was ook geen enkel probleem. Wel is in deze kou het gemis van de vriendin van **Thijs** groot, ze balen stevig dat ze ziek thuis zit.

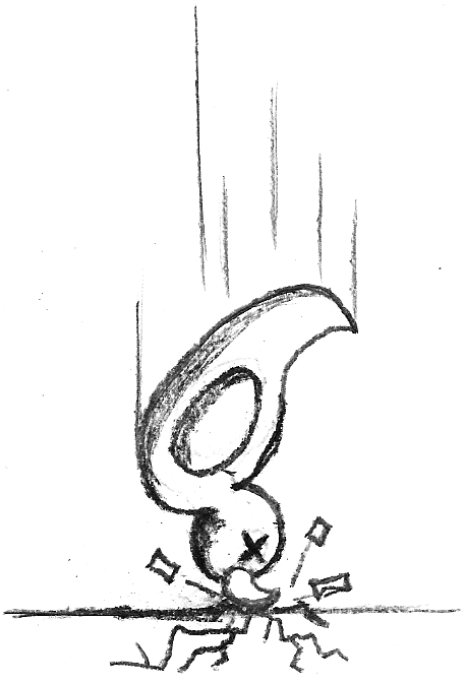

Ontmutst

Koppel **B15** alias de **Bernies** komen we tegen op een besneeuwde pas ergens bij de Kobbeduinen. Ze hebben een badeend uit de bevroren vijver gevist. Eerst hebben ze de badeend met z'n snavel op het ijs gegooid voordat het arme beestje gered kon worden (wees wijs met eenden red.). **Joep** is een beetje ontmutst van dit alles, hopelijk komt hij weer tevoorschijn als de **123-tent** wordt opgezet.

Koud he!!!

Sytse, Jasper, Feiko en **Leon** van de **Waldswalkers** uit Drachten komen de redactieleden tegen op een sneeuwig pad. Ze zijn **Fries** en koud, nou ja, niet allemaal. Er is een **Groninger** bij die vanwege z'n accent wel als **Fries** aangemerkt wordt.

De ochtend begon goed met een vers gezet bakje koffie van de subkampleiding. Dit vonden de jongens hartstikke tof. Stil zitten om soep te drinken was niet zo'n handige keuze je wordt er eigenlijk alleen maar kouder van. Ze hebben het leuk op het eiland en zijn de smokkelspost zonder kleerscheuren doorgekomen.

VVV-kaart

Om ongeveer 12.00 komen we koppel **A13** van de **Esdoorn** enigszins verwaaid tegen. **Jelle, Tim** en **Joost** weten te melden dat post 1 niet helemaal op de juiste plaats stond! Momenteel hebben ze een klein dipje maar voor de rest gaat het wel goed komen. Ze zijn op dit moment er echter nog niet helemaal van overtuigd dat ze volgend jaar weer vooraan staan. Zoals het goede Scouts beaamd zijn even bij de **VVV** binnengelopen waar ze vervolgens een kaartje hebben gekregen van het eiland. Das pas handig!

X Hike

Lisanne en **Martine** van de **z**ijn onze piraten. Deze dames zijn zeer gevaarlijk met sneeuw en houden graag gevechten met elkaar en de Poolbodecrew. Hier zijn wij niet van gediend en hebben ze eens flink onder (sneeuw)handen genomen.

Deze **M&M's** (Munk en Martine) stonden op de eerste plaats en houden erg van flessen schieten. Deze flessen kwamen wel honderd meter ver.

Bordje "Subkamp" voor bij weg

Nils en **Tim** van scouting Stadskanaal komen vrijdagavond in het donker aan bij de Camping van Schiermonninkoog. Geen kip te zien, dus nog maar een stukje door lopen en eens verder kijken op dit wonderschone eiland. Helaas geen subkamp gevonden, na het openen van de noodbrief bleek dat het subkamp helemaal achter op de camping was, dus ze hadden voor niets zo lang doorgelopen. De heren vinden dat er best een bord voor bij de weg kan staan met: "subkamp die kant op".

Kampstaf gezocht

Na vele jaren trouwe dienst, willen Henk, Aries en Rob dit jaar afscheid nemen als kampstaf. Ze hebben het Poolkamp doen bloeien en groeien, maar willen eigenlijk niet het Poolkamp laten varen als er geen goede opvolging is. Goede opvolging vinden is natuurlijk niet alleen de verantwoordelijkheid voor de kampstaf, maar voor alle oude, ervaren, trouwe medewerkers van het Poolkamp. Na bij enkele Groningse, Friese en Drentse scoutinggroepen rondgevraagd te hebben, bleken veel medewerkers van mening te zijn dat opvolging het beste te vinden is bij de Fivel en de Fraeylema. De razende reporters van de Poolbode hebben een geheel onafhankelijk onderzoek uitgevoerd, waarvan de uitkomst elders in de Poolbode te lezen is.

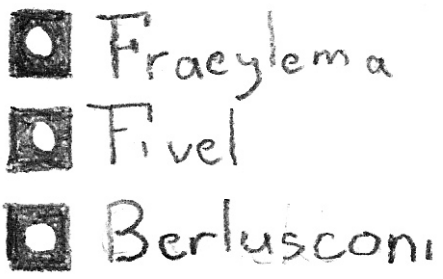

Lang leve het noodnummer

Dian en **Karin** (A11) van scouting **Fraeylema** komen we vlak bij het dorp tegen. Beide dames zijn al aardig verdwaald. Ze hebben dan ook al het noodnummer gebeld die hun te hulp schiet. Maar toch waren ze nog zo vriendelijk om even met onze verslaggevers te praten. Ze beginnen de grappige dingen van het kamp te vertellen. Dit begon allemaal vannacht toen **Scott** tot twee keer toe uit zijn bed viel. Bij de tweede keer bleef hij dan maar beneden liggen, in de hoop dat **Dian** aanbood dat hij bij haar in bed mocht liggen. Wat ze dan ook uiteindelijk aanbood. Wij als verslaggevers vonden dit dan ook maar een beetje raar. En gaan er nu vanuit dat zij dus ook een stelletje zouden zijn.

Maar dit is echter ook niet waar, want **Scott** zou een vriendinnetje hebben die **Marieke** heet. Dit alles wist **Dian** ons te vertellen.

We mochten dit echter niet publiceren, wat we wel mochten publiceren is dat ze over haar leiding begon te praten. **Els** zou niet met haar telefoon overweg kunnen en **Ginette** die een man zou zoeken. En daarom publiceren wij dus het eerste verhaal van haar maar gewoon.

Medewerker C1000

Robert, een medewerker van de C1000 heeft veel last gehad van de traktor die vrijdagavond tot laat door de Langesteek heeft gereden. Dit is echter niets vergeleken bij alle gezelligheid die alle scouts met zich mee brengen. **Robert** is zeer te spreken over de omzet die de C1000 en de plaatselijke kroegen draaien. Vanuit de winkel heeft hij een mooi zicht op de wegen en paden die overvol met scouts en bepakking. Het is een mooi winters plaatje aldus **Robert**.

Niet normaal: tien kilometer

Dennis, Julian en **Robin** van de **Trappers** komen wij tegen vlak bij het dorp. Ze zijn compleet verdwaald en hebben nergens meer zin in. Ze vinden Poolkamp veel te zwaar en zeggen dat het niet normaal is dat ze tien kilometer per dag moeten lopen. De subkampleiding vinden ze wel erg aardig, omdat zij voor hun een verwarmde tent hebben. We hebben daarentegen wel gehoord dat ze de post waar ze snoep moesten eten het leukste vonden.

Kletspoten

Maaike en **Jordy** kennen elkaar al vanaf groep 1 van de basisschool. En we vragen dan ook aan beiden of ze een stelletje zijn. Dat zijn ze blijkbaar niet en ze springen direct een meter uit elkaar. Dus daar houden we dan ook maar direct over op. We vragen maar direct door of ze een mooi openingslied hebben. En dat hebben ze toevallig bij een post moeten maken.

Ze hebben ook een klacht over de Poolbode van vorig jaar. Daar staan de leeftijden niet goed vermeld. Als het wel de goede leeftijd zou zijn geweest, zijn ze drie jaar ouder geworden. Gelukkig kunnen ze het ons vergeven.

Bij een post moesten ze over de sloot springen maar natuurlijk sprong **Maaike** er midden in. Resultaat: twee kletspoten.

Dekbed

Na een kleine sneeuwstorm te hebben ontweken zien we ineens koppel **A15**, **Zola** en **Noor** van groep 8... oh ja, ze zitten bij de **Jutters**. **Zola** haar dekbed paste beter in haar rugzak dus heeft ze die maar meegenomen. Ze is ook nog van een mini-duin gekukkeld in een vreselijke sneeuwhoop. Door de sneeuw hebben ze wel een afslag gemist. Het voordeel hiervan is echter dat ze wel grote aantallen konijnen hebben gezien in het dorp. Bij post 1 moesten ze een liedje zingen waarbij ze de ontbrekende woorden moesten aanvullen.

Bevers

Bas, **Johan**, **Jurre** en **Jorit** van de **Bevers** hebben er een waar feest van gemaakt. De koppels 8 en 9 van de D-hike zijn zaterdagochtend begonnen in Duinzicht. Met twee koffie, twee chocolademelk en één apfelstrudel (waarom geen vier? red.) zijn zij hun dag goed begonnen. Na dit genot zijn ze op weg gegaan met de Hawaï hoed op Bas' hoofd. De drie anderen hadden geen hoed. Deze Bevers strijden om de eerste plek. En wij wensen ze veel succes!

De kok schept op

Op kampeerboerderij Duinhoeve dreef plots een lekkere geur voorbij. Zou het de Chinees van om de hoek zijn? Niets is minder waar: de keuken van het Poolkamp draait op volle toeren! Dit jaar heeft men de luxe van drie keukens: de snij-, soep- en stampotkeuken.

De keukenploeg maakt een gevarieerde maaltijd voor zo'n 210 personen. Het voorbereidingsweekend is de belangrijkste graadmeter voor wat we gaan eten, daar wordt het menu bepaald. Dit jaar is de keuze gevallen op mosterdsoep, stampot spitskool met zongedroogde tomaatjes, hutspot met spekjes (wortels zijn gaar als je er met een mes in kunt prikken) en stoofvlees waar een krat Westmalle Triple in is verwerkt. Twee à drie uur stoven en het wordt een heerlijk geheel. Het toetje is crème de la maisson.

Op zondag word er een heerlijk broodje hamburger klaar gemaakt om je weer mens te maken.

Om jullie een idee te geven, hier een gedeelte van de inkopen:

- 80 kg aardappelen
- 11/2 bundel spitskool
- 370 hamburgers
- 85 bruine broden
- 2 potten zongedroogde tomaten
- 30 pakjes soep
- 25 pakken hagelslag
- 100 liter water
- 70 eieren

De werker en de motivator zijn helaas niet aanwezig dit jaar, ze worden gemist. Een ander detail is dat **Jorn** over twee jaar al dertig jaar bij de keukenploeg zit, hij is op zijn achtiende bij **Irma** op schoot binnen gebracht en niet weer weggegaan. Da's best lang, ga zo door!

De keuken is er de hele dag mee bezig en het is binnen een half uur op. Hulde voor de kookploeg!

Boerenjongens uit Hollands Drenthe

Op het einde van de Badweg (vlakbij het strand) liep het koppeltje A14 (**Johan** en **Erik**) van de **Drostegroep** uit Coevorden verloren rond. Ze noemden zichzelf de boerenjongens, maar het was niet duidelijk waarom (in elk geval een originele naam). Dit jaar was het voor hun nog de A-hike, met andere woorden, gewoon lekker warm slapen in de kampeerboerderij. Over twee jaar hopen ze ook in een tentje in de sneeuw te mogen slapen: da's pas een uitdaging! Het thema voor de A-hike is "Ik houd van Holland", dus Johan en Erik hadden de rugzak versierd met oranje "Hup Holland Hup!" vlaggetjes, maar om nou te zeggen dat ze van Holland hielden? Nou nee, Groningen, Friesland of Drenthe is gelukkig nog geen Holland.

Besneeuwd landschap

Voor **Jasper** en **Jeremy** (C15) van de **Havik** Groningen, begon de C-hike vrijdagavond goed totdat de sterke Schiermonikoogse winter met hun routebeschrijving vandoor ging. Voor dat ze er erg in hadden lag hun routebeschrijving in het ruige besneeuwde Schiermonnikoogse landschap. Nu moesten ze de routebeschrijving weer terug zien te krijgen. Met alle moed die ze hadden begaven zij zich in het besneeuwde landschap. Zij moesten wel drie stappen doen met hun enkels in de sneeuw voor ze de route weer terug hadden. Gelukkig konden ze toen weer door met de hike.

Judo

Met A-hikers wil je geen ruzie krijgen, maar dat geldt in het bijzonder voor A-hikers die op hoog niveau judo spelen. Ze zeggen dat ze nooit zo maar iemand in de heupworp mogen nemen, tenzij het uit zelfverdediging is. **Johan** van de **Drostegroep** (A14) met de groene band en **Ivar** van Scouting **Emmen** (A04) met de blauwe band zijn daarom echte bikkels die niet terugdeinzen voor een beetje kou. **Erik** (A14), die overigens graag voetbalt, moest ten overstaan van de razende reporters als proefpersoon dienen, want Johan wilde graag de eerste heupworp oefenen in de sneeuw. Dit zag Ivar gebeuren en stormde op het tweetal af. Gelukkig dat de razende reporters in de buurt waren, want anders was een groot judogevecht ontstaan (red.: overigens zonder aggresiviteit). Voor Ivar's wederhelft, Durk, lag het anders. Hij mengde zich niet in het geheel, hij hield afstand. Voor hem geen judogevecht, maar liever honderd meter hordeloop, want atletiek is zijn favoriete bezigheid. Gelukkig waren ze allemaal sportief, want 'het probleem' werd met veel sportiviteit en gelach opgelost. Hoezo een probleem...

Zo gemakkelijk kom je er niet vanaf

De razende reporters hebben enkele actieve **Armeriastammers** gezocht voor een dringend (drinkend?) gesprek, maar ze zijn niet gemakkelijk te vinden. Na een middag rondgefietst te hebben, worden ze gevonden in het Boothuis (ja ja, echte waterwerkers die stamleden van de **Fivel**). Ze hebben net een bittergarnituurtjes zonder kaassoufle's (met overheerlijke kaassoufle's) achter de kiezen. Het is hoog tijd voor een goed gesprek. De razende reporters leggen de Fivels het grote probleem voor: opvolging voor de kampstaf. Een serieuze discussie begon rond de grote vraag: "Wie van de Fivel zal volgend jaar de kampstaf overnemen?" **Rutger** neemt het woord. Ook al zou hij het best kunnen doen, toch gelooft hij niet dat hij ooit voor deze functie gevraagd zal worden. Dit geldt voor veel mensen binnen de Fivelgroep, zoals **Dirk**, **Jeroen**, **Geuko** en **Lonneke**. Maar natuurlijk gaat het niet alleen om kunnen, maar ook om willen (misschien dat **André** of **Christer** zou willen). Dat is het grote probleem bij de oudere garde. Rutger, Jeroen en Dirk stellen voor om het binnen de groep te bespreken. De oude rotten van de Fivel: "Zo gemakkelijk kom je er niet vanaf" (red.: aanbeveling voor **Henk**, **Aries** en **Rob** om eens te polsen bij de Fivelgroep naar opvolging).

Omkopen

Deze snelle jongens van scouting **Emmen** hebben de subkampleiding omgekocht om als eerste weg te gaan van het subkamp op zaterdag. Deze iets te enthousiaste koppels komen te vroeg op post één. En aangezien de posthouders nog niet gearriveerd zijn, moeten ze noodgedwongen de noodbrief openen. Ze hadden de omkoopwaar dus beter zelf kunnen houden.

Vrouwenspullen

Derk van Scouting **Emmen** (A04) is zeer benieuwd naar het logboek van **Lotte** en **Daniek** (A03). Op een onbewaakt moment ziet Derk zijn kans schoon en duikt de tent van de damens in. Toen hij het zware logboek had gevonden en de eerste bladzijde opensloeg, zag hij fotos van Lotte en Daniek. Verder kwam hij ook niet want Lotte en Daniek hadden Derk betrapt. Ze gristen het logboek uit de handen van Derk en sloegen er mee op zijn hoofd. De conclusie van Derk was hierna: "Blijf met je poten van de spullen van vrouwen af, anders voel je 't wel!"

Vuurmakers

De razende reporters hebben goede vuurmakers gevonden bij de A-hike. Deze toppers hebben het niet koud gehad dit kamp. Zij konden heel gemakkelijk een warm vuur maken met behulp van een magnesiumstaaf en uitgeraffeld sisal. **Jeroen** en **Gaauwe** van koppel A02 hadden binnen dertig seconden al vuur! De koude poolbodecrew mag dit koppel wel graag en ze mogen bij ons dit vuurspektakel demonstreren. Als deze jongens maar niet verdwalen.

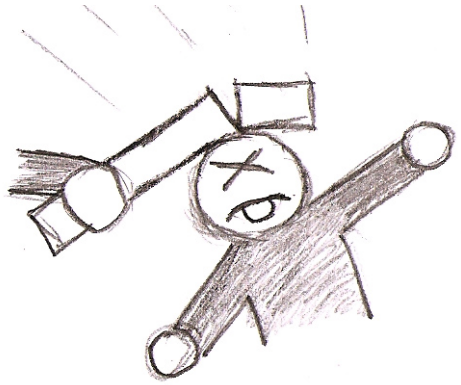

Avondeten

De keukenploeg heeft op zaterdagavond een heerlijk driegangen menu geserveerd voor alle Posthouders,Poolbodemedewerkers, Barpersoneel, C-team, Hikeleiding en de A-hikers. Het menu is als volgt: als voorafje een lekker kommetje mosterd ei/uien soep (ei/uien omdat er genoeg uien inzitten en zeventig eieren). Hierna had je de keuze uit stampot spitskool of hutspot met heerlijk stoofvlees. En als achterafje een heerlijke zuivelmix. Ook de koffie was goed geregeld na het eten. Iedereen vindt het eten een zeer goede, vullende, heerlijke, warme maaltijd. Dit is dan ook precies wat alle hardwerkende medewerkers van het Poolkamp nodig hebben om de laatste avond door te kunnen komen. Namens alle medewerkers hulde aan de keukenploeg!

Wolters & appels

De Poolbode is weer op tijd in elkaar gevogeld door de razende reporters. Wel is er enige discussie rond het type computer. Wat is nou de beste keus? Die dure design Appel of die stotterende Windhoos computer? Wij zijn er nog niet uit!

Veendammers houden van Friezen

Wie kent ze niet: **Panck**, **Carlijn** en **Marith** van **Isis** Veendam (C5). Deze dames kunnen je niet ontgaan zijn. Giebelend gaan ze door het leven, vooral als de **Wâldswalkers** uit Drachten in de buurt zijn: **Sietse**, **Feiko** en **Jasper**. Panck is stapelgek op Sietse. Vrijdagavond, voordat ze haar tanden ging poetsen, gaf ze Sietse even een knuffeltje en zei: “Oh Sietse…”. Nadat ze haar tanden had gepoetst en terug wilde lopen naar de tent, verscheen opeens Sietse. “Hoi Panck”, zei Sietse en wilde Panck een zoen op de mond geven. Panck schrok zich een hoedje en rende weg, terug naar de tent. Toen bedacht ze zich dat ze eigenlijk een zoen van een blonde Friese jongen aan haar neus voorbij heeft laten gaan. Niet alleen Panck houdt van Friezen, ook Carlijn en Marith vinden Friezen onweerstaanbaar. Carlijn, die overigens bekend is in de hockey wereld, vindt Feiko erg leuk en Marith vindt Jasper meer dan leuk. Alleen zij hebben nog geen kans gezien om een zoen te krijgen van deze Friezen. Het is zaterdagmiddag, dus nog een avond te gaan. Gelukkig voor Marith, maar helaas voor Carlijn, want zij moet zaterdagavond al naar huis vanwege een hockeywedstrijd op zondagochtend. Wat is nou belangrijker: met Friese goden op Poolkamp of met andere meisjes op hockey?

Mascara

Dat het koud zou worden op Schier was bekend. Dat het een beetje afzien zou worden ook wel. Een bevroren schoen is nog wel te verhelpen. Een bevroren muts is ook niet onoverkomelijk, maar dat je mascara is bevroren dat is toch eigenlijk wel een ramp. **Saskia** van scouting **Veendam** (E07) maakte het mee, wat een drama. Hoe moet het nu met al die leuke jongens die op het eiland rondlopen? Saskia zal zich het kamp vast nog lang kunnen heugen.

Muis in de tent

“Oh jee, wat voel ik nu weer op m’n hoofd?” dacht een van de dames van koppel E14, **Annika** en **Alinde** van de **Drostengroep** uit Leeuwarden. “Een dennenappel of een blaadje?” Nee, het was een MUIS! En dan is het nu tijd voor paniek. Niet alleen de dames kropen in een andere hoek van de tent, ook de heren van E13: **Niek**, **Ernst** (De **Havik** Groningen) en **Rob** (**Trappers** Hoogezand) waren een beetje bang voor dit enge beestje en zaten gezellig met de dames de muis, die aan de andere kant van de tent zit aan te kijken. De muis koos eieren voor z’n geld en verdween weer in een holletje. En het bleef nog lang onrustig op het kampterrein.

Friezen houden van Veendammers

Wie kent de **Wâldswalkers** uit Drachten niet? **Sietse**, **Feiko**, **Jasper** en **Leon** ‘de stille genieter’ (C17, C18). Ze zijn geen zeeverkenners meer, maar echt stoere wildevaarders (red.: de razende reporters vragen zich af waarom deze vijftienjarige jongens nog de C-hike lopen). Is de zware trappers E-hike niet geschikter voor zulke stoere bikkels? Deze stoere wildevaarders liggen goed bij de dames van de landscouts (met andere woorden, de dertienjarige dames van Scouting Veendam: **Panck**, **Carlijn** en **Marith**). Maar dat niet alleen. Sietse vindt Panck eigenlijk erg leuk. Verder heeft Feiko een oogje op Carlijn en Jasper is een beetje gek op Marith. Leon “de stille genieter” geniet van wat hij allemaal waarneemt. Leon heeft geen oogje op Veendammers. Hij observeert eigenlijk liever Friese femkes uit Drachten. Toch wel interessant wat hij vrijdagavond observeerde. Sietse kreeg een knuffel van Panck en dacht: “He, dat is een hint, laat ik haar eens achtervolgen naar de toilethokjes, want dit belooft nog wat!” Zo gezegd zo gedaan. Panck kwam terug uit de toilethokjes na het tandenpoetsen en Sietse bedacht zich niet. Hij liep op haar af en benaderde haar mond: een zoen! Maar nee, Panck schrok zich rot en schoot met haar hoofd naar achteren en rende weg. Jammer voor Sietse, maar zaterdagavond heeft hij grootse plannen: dan moet het gebeuren, een zoen voor Panck! Feike en Jasper hebben nog niet een “zoenkans” gehad, maar ook zij verwachten dat het nog wel gaat gebeuren (red.: Carlijn is naar huis, dus allebei een zoen van Marith of is er nog een onbekende dame in het spel?).

Tentstokken

Er gebeuren mysterieuze dingen in de beroemde driekhoek: schepen vergaan, vliegtuigen verdwijnen. Maar nu is er een nieuw fenomeen: verdwijnende tentstokken. Tsja, dat krijg je als je niet onder je spullen ligt, dan verdwijnt er wel eens wat in zo'n vage driehoek.

De hel van '09

De ouderen onder ons praten alleen maar over vroeger. Zoals 1953, het jaar van de watersnoodramp in Zeeland. Of de overstroming van Schier in '64. Of nog zo één: 'De hel van 63', de zwaarste Elfstedentocht ooit. Maar dat is allemaal bullshit-bingo. Alle verhalen zijn reeds zo vaak verteld dat niemand meer weet hoe het ware verhaal in elkaar steekt. De verhalen worden dan ook steeds groter dan dat ze daadwerkelijk zijn geweest. De watersnoodramp was nat inderdaad, maar niets wat niet verholpen kon worden met een goede dweil. Tijdens de elfstedentocht was het ook bar weer, maar door alle koek en sopie tenten leek het meer een lopend buffet.

Nee, neem dan 2009! Dit jaar ligt onvergetelijk in onze breinen vastgelegd! Sneeuw… sneeuw, niet een beetje, maar meters hoog. Temperaturen zo laag dat het kwik in de thermometers het niet meer kon bijbenen. Posthouders houden het niet uit en liggen op en naast de paden daar waar de vrieskou hun te pakken kreeg.

Branders en kachels waren niet aan te slepen en Henk was zwaar in paniek. De snert van de keuken houd ons maar net warm!

2009… De hel van 2009! Onvergetelijk!. Het menselijk verstand ver te boven. Trauma's. Dieptepunten. Leed. Niet te beschrijven! Maar door de onmenselijke inspanningen van alle scouts hebben we het toch gered!

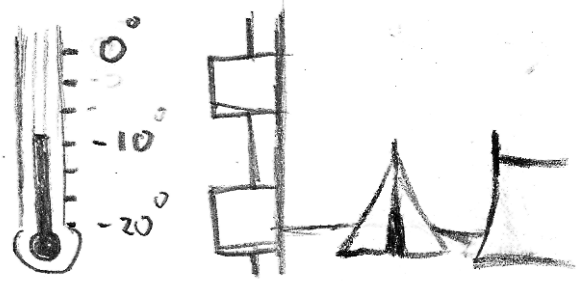

Rusland versus Amerika

Na het eten op de zaterdagavond hebben de twee slaapverblijven van de A-hike zich opgedeeld in twee fronten. De ene zaal noemt zich Rusland, de ander Amerika. Deze avond heeft zich een vreselijke veldslag afgespeeld. Het is uiteindelijk geëindigd in een gelijke stand.

Bedankt boer Visser!

Slijterij Arends of slagerij Arends? Wanneer de razende reporters de slijterij aan de Badweg binnenstappen om een "bedankje" te kopen voor boer **Visser**, de gastvrije, vriendelijke kampeerboerderijbeheerder, ontmoeten ze de heer **Arends**. Drankverkoper Arends ziet dat de razende reporters ook een echte Groningse worst hebben gekocht voor boer Visser. "Dat is pas lekker!" zegt Arends, "voordat ik slijter werd, was ik slager, dus ik weet alles van lekker vlees!" Maar als blijkt dat de razende reporters niet voor een vleesadvies zijn gekomen, verandert het gesprek snel van onderwerp. "Heeft u ook een lekker cadeau voor boer Visser?", vraagt een van de razende reporter, "want wij willen boer Visser heel graag bedanken voor zijn gastvrijheid en zijn hulp. Hij heeft namelijk zijn keuken ter beschikking gesteld als krantredactieruimte en staat nu vol met een groot computerpark + mega-stencilapparaat." Natuurlijk had slijter Arends een goed idee. Hij liep naar een mooie kast met exclusieve drankjes en zei: "Voor speciale mensen een speciaal drankje en dit vindt hij heel lekker!" Een beter advies konden de razende reporters niet krijgen en liepen met de fles en de Groninger worst, verpakt in een mooi cadeaupapiertje, weer de slijterij uit. "Boer Visser, heel erg bedankt voor een geweldig weekend!"

Scoutingloos

Toen de razende reporters eventjes voor "een vier uurtje" in cafe "Het Boothuis" binnenstampten, vroegen ze barman **Jorik** om een diepte-interview. De razende reporters hadden behoorlijk koude, trillende tenen, want kindertjes interviewen in de ijzige vrieskou met de voetjes in de witte sneeuw is niet altijd aangenaam. Barman Jorik, die overigens ook regelmatig boer Visser helpt op de (kampeer)boerderij, wilde graag geïnterviewd worden, maar tja, al die klanten die een drankje wilden bestellen, verstoorden het interviewproces in dusdanige mate, dat het hele interview slechts uit een vraag kwam te bestaan. "Wat vind je van al dat scouting-gedoe op Schiermonnikoog?" Jorik vertelde diep uit zijn hart dat hij scoutinggemeenschap een gezellige gemeenschap vindt. Zelf is hij nooit lid geweest van scouting. Toch had hij niet het gevoel dat hij het ooit gemist heeft. Een jeugd zonder scouting blijkt dus ook goed mogelijk te zijn (red.: wij hebben onze twijfels hierover). De razende reporters wilden graag nog veel meer vragen over de zin van het scoutingleven stellen, maar barman Jorik praatte liever met de stamgasten over ditjes en datjes uit het gewone leven van een gemiddelde Schiermonnikooger. Hoe een diepte-interview kan ontaarden in een ondiepte-interview.

Vriendin

Volgens de verkenners van Scouting **Emmen** is **Anton** zijn vriendin een supertoffe meid. Maar ze zijn stiekem wel een beetje jaloers. Heeft iemand tips hoe Anton zijn vriendin het best kan laten verdwijnen? Een andere optie zou zijn om de andere verkenners tips te geven over het versieren van een eigen supertoffe vriendin.

Topoverleg

Bij het subkamp van de A, D en E-hike is er zwaar crisisoverleg. Het voltallige C-team is aanwezig voor topoverleg. Deze nacht gaat het waarschijnlijk vriezen, en de kinderen staan hier nogal op de tocht met hun tentjes. Uiteindelijk is besloten om alle kinderen binnen te laten slapen. Wat uiteraard heel vervelend wordt gevonden. Zelfs de E-hike mag binnen slapen!

Sloddervos

Anton van de **Drostengroep** was direct vanaf de vrijdag al goed bezig. Na het van boord gaan kwam hij er achter dat zijn tas nog op de boot lag, die net achter hem weer vertrok naar het vaste land. Deze is met de volgende boot alsnog weer afgeleverd. Hij schijnt ook een badeendje te hebben. Deze is hij dit kamp inmiddels ook al een aantal malen kwijtgeraakt. Tot overmaat van ramp is hij ook nog een keer zijn paraplu kwijt geraakt. Het zal ons benieuwen of hij nog meer kwijt gaat raken. Wij wensen Anton alvast veel succes met zoeken!

Maatje 55

Arjen van koppel A05 is vandaag minstens tien keer door z'n enkel gegaan. Ondanks de dikke drukverbanden en schoenmaat 55, loopt hij toch gewoon stevig door.

Vierkante tent

Koppel C02 slaapt in een wel heel klein tentje. De tent zelf is niet veel groter dan een vierkante meter, en toch liggen ze hier met twee man in. De tent is natuurlijk met dit weer wel een stukje warmer dan een grote koepeltent. Nadeel daarentegen is dat je horizontaal de tent binnen moet kruipen. Dus door de sneeuw.

Sneeuw drinken

Vandaag hebben de koppels **C01** en **C12** een stuk samen gelopen. Doordat hun drinken onderweg is zoekgeraakt moesten zij teruggrijpen op wat de natuur te bieden heeft. Gelukkig ligt het hele eiland bedekt met een vijf á tien centimeter dikke sneeuwlaag, dus hebben zij menig stuk sneeuw genuttigd. Lekker fris, de bronwaterproducent uit Spa kan wel stoppen.

Zingen in de bunker

Caroline en **Corine** van koppel D06 hebben vandaag een toeristische route genomen. Na een flinke wandeling over het strand in de striemende wind zijn ze bij post zeven beland. Deze lag lekker in de beschutting van de grote bunker. Zij waren pas het tweede groepje dat hier aan kwam. De posthouders hebben speciaal voor hun een aangepast programma verzonnen. Het gezang was dusdanig hard dat alle vogels van het eiland opvlogen. De vogelbescherming zal blij zijn met de komst van alle muzikale scouts op het eiland.

Warme cholocade

Het ging niet helemaal goed met **Giel** van de **Drostengroep**. Hij is vandaag al vier keer onderuit gegaan. Hij heeft het gelukkig verder allemaal wel overleefd. Verder heeft hij vandaag nog twee uur bij een post gezeten. Hij heeft hier lekker de hele middag warme chocolade melk gedronken. Heerlijk, die winterse toestanden!

In de rij

De kinderen in de verschillende slaapzalen van de A-hike moeten na het eten in rijtjes gaan staan. Hierna kregen ze dubieuze cijfercombinaties op hun handen. Het in rijtjes gaan staan heeft nogal wat voeten in de aarde. Na een aantal botsingen en duwerijtjes is het toch gelukt. Het bleek om de voorbereidingen van een "chaosspel" te gaan!

Serious Request

Zoals de meesten wel weten staat er momenteel op de Grote Markt in Groningen een glazen huis. Hierin zitten een aantal bekende DJ's opgesloten die middels ludieke acties geld inzamelen voor het Rode Kruis. Deze keer is de rode draad: bescherming tegen de malariamug. Een muskietennet kost slechts € 5! Hiermee kan je al voorkomen dat je geprikt wordt!

Scouting **Pekel** is momenteel de provincie Groningen aan het doorlopen om zo geld in te zamelen. Misschien heb jij ook nog een leuk idee om hier aan bij te dragen?

een kort verhaal

De Poolbode heeft er vijf nieuwe enthousiastelingen bij. Voor weer en wind niet bang trekken ze het winterse land in, om verslag te doen van jullie avonturen. Maar hoe ziet de zaterdag van deze youngsters er nu uit?

Bart, cateraar en reporter, kan het eigenlijk niet geloven als om zes uur de wekker gaat. Het zijn niet alleen de hikes waar de Poolbode redactie in geïnteresseerd is, ook gebeurtenissen in de bar worden verslagen. Bart had het kortste strootjes en moest voor de duur van de avond ogen en oren goed open houden in de Moulin Rouge. Nog apetrots dat zijn aanmelding afgelopen zomer door de redactie was geaccepteerd, wilde hij een goede indruk maken. Tenslotte, Bart had bedacht dat de hoofdrol van layouter hem wel zou passen en dat wordt je alleen als je echt goed bent. Bart wist dat hij het was, nu de rest nog.

Het uitwerken van zijn waarnemingen zou Bart bewaren voor een later moment. De twee keer *snoozen* waren onontbeerlijk maar het verder uitstellen van zijn neventaak zou Bart duur kunnen komen te staan. Daar risico's nemen zou stom zijn. Bart had voor het kamp bij zijn nieuwe collega reporters geïnformeerd naar hun ochtend wensen, met betrekking tot het ontbijt dan. En dat schept verwachtingen. Gewapend met verse afbakbroodjes, malse mooten zalm, roomkaas en kappertjes stiefelde hij naar de keuken van onze gastheer de boer.

Bart was blij. Het ontbijt was goed gevallen binnen de redactie en de complimentjes stroomden rijkelijk. Cateren en rapporteren zijn weliswaar twee verschillende disciplines, maar dit zou goed afstralen op zijn prille carrière.

Gevoed en gelaafd trokken de Razende Reporters er op uit. **Wolter**, **Frank** en **Govert** waren nog niet zo lang geleden, op het Novemberfeest van de Chauken om precies te zijn, overgehaald mee te gaan op Poolkamp. Onzeker van de bijdrage die ze zouden kunnen leveren toch maar toegegeven en daar stonden ze midden in de sneeuw. "En nu?" dacht Govert. Oudgediende **Jeroen** wist daar wel antwoord op. Ingevlogen uit Japan kon *le proffesseur* zo het hele zaterdagprogramma wel verzinnen. Teams maken, hikes verdelen, kaart in de binnenzak en hop, de vrieskoude in. Jeroen bood aan de nieuwelingen onder zijn hoede te nemen, op te leiden zo u wilt. Hij kende de kneepjes van het rapporteren en dacht de jongens wel iets te kunnen leren. En dat dachten de jongens ook. Volgzaam verzamelden ze zich achter hun nieuwe leider en keken hem vragend aan. "Wow man", dacht Jeroen, "ik zal ze eens wat laten zien".

Het is niet voor het eerst dat Poolkamp op Schiermonnikoog wordt gehouden. Drie jaar geleden was le proffesseur ook mee en hij wist nog precies welke spot hem toen een aantal leuke interviews had opgeleverd. Daar zou hij de drie mee naar toe nemen, het gokje dat de routes daar hoogstwaarschijnlijk weer langs zouden komen was te verantwoorden vond hij. Gewapend met notitieblok en vers geslepen potlood stonden ze niet veel later op de spot. In de verte kwam er een roedel A-hikertjes aan en de spanning steeg voelbaar. "Wat moet ik nu vragen?", dacht Wolter. Hij had al twaalf jaar ervaring met kinderen maar deze situatie was nieuw. Wat moest hij vragen over Hip-Holland-Hip? Of ze van tulpen houden? "Nee", sprak Jeroen, "eigenlijk is het heel eenvoudig".

Steven was ook overgehaald op het feest. In tegenstelling tot zijn mede-Chauken, wist hij wel precies waarvoor hij wilde gaan. Bert was de vaste stencilaar binnen de redactie maar hij kon dit jaar niet mee. Zijn vriendinnetje zit een paar maanden op Indonesië en Bert had, heel onhandig, bedacht dat hij haar tijdens het Poolkamp moest gaan opzoeken. Wat voor de redactie een drama was, was voor Steven juist een mogelijkheid. Het vak van stencilaar zou hem liggen. Hij is goed met apparaten en dacht dat hij zich het stuk moderne techniek snel genoeg eigen zou kunnen maken.

"Wat zou jij doen, als je door de koude moest lopen?", vervolgde Jeroen zijn verhaal. Daar hoefden de drie niet lang over na te denken: "Wij zouden binnen gaan zitten, lekker bij de kachel!". "Precies.", zei Jeroen en ging hun voor 'De Zeester' in. "En nu is het wachten op de deelnemers, ze komen vanzelf" sprak Jeroen de drie bemoedigend toe. "Hij is echt een goeie!", zeiden ze tegen elkaar en bestelden wat te drinken.

Bart was nog aan het nagenieten van zijn goede zet van de morgen en luisterde aandachtig naar de tips van **Marjan**. Ze vertelde hem enthousiast honderd uit over het wondere leven van een reporter. "Het gaat om de steekwoorden", zei Marjan. "Je kunt nooit zo snel schrijven als de hikers vertellen." Dat snapte Bart direct: "En op de kampeerboerderij kan ik dan het verhaal weer reconstrueren aan de hand van die steekwoorden!" Bart was een snelle leerling, deze jongen zou het nog wel eens ver kunnen schoppen.

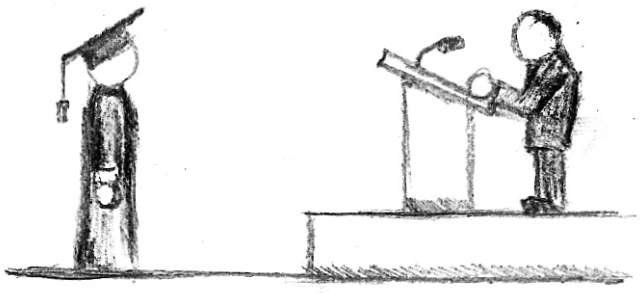

"Stencil" Steven had de smaak te pakken. De pagina's rolden soepel uit de machine en waren allen van uitstekende afdrukkwaliteit. Het zacht hummende geluid lag hem lekker in het gehoor. "Echt mijn ding", dacht Steven en voerde het apparaat teder haar volgende pagina. De eerste drie lagen al klaar en dat betekende dat het productieproces op schema lag.

De andere reporters druppelden langzaam binnen in de keuken van de boer. Het was er warm en net niet te druk. Met de ondergaande zon op de achtergrond werd er hartstochtelijk gediscussieerd over zinsopbouw, grammatica en de hoeveelheid regels die een goed stuk moet bevatten. De meningen daarover waren verdeeld en een concensus kon ook dit jaar niet worden bereikt. "Wij hebben wel vijftien koppels geïnterviewd, van drie verschillende hikes", pochtte **André**. "Dat is nog niks", wierp Marjan tegen, "want wij hebben er wel zeventien gehad." **Mervyn** sleep ondertussen de punt van zijn HB potlood en begon aan een nieuwe illustratie. Een pittige deze keer, want hoe laat je pakkend zien dat reporters de slaapzaal van de A-hike uitgestuurd worden?

Arjan sloeg het allemaal rustig gade vanachter zijn witte laptop. Als de discussies te hoog opliepen moest hij ingrijpen, want er moest wel worden doorgeschreven. Als layouter zat hij net voor Steven in de keten, maar eigenlijk was hij de laatste op het kritieke pad. Razendsnel puzzelend met stukjes en plaatjes werd elke pagina eigenlijk een kunststuk op zich. Het was leuk werk en Arjan genoot zichtbaar als er een volledig gecontroleerd vel uit de printer rolde.

Vlak voor het eten kwamen de dictatoren van de E-hike, **Christer** en **Martijn**, nog even binnenvallen. Met grote ogen aanschouwden zij het computerpark. "Wat mooi", sprak Martijn jaloers, "Zo'n mooie computer met een appeltje zou ik ook wel willen hebben. Dat schijnt prachtig te werken. Veel beter dan mijn Windows computer." Dat had Martijn goed begrepen dacht Christer, maar hij durfde het niet hardop te zeggen. Beide heren hadden de hele dag op de fiets gezeten en waren blij dat ze even bij konden komen in de gezellige redactiekeuken.

De nacht was inmiddels gevallen en de genoten maaltijd had de reporters voorzien van nieuwe energie. "Laten we vanavond de vuurtorenwachter gaan interviewen", opperde Jeroen. "Dat is een interessant uitje voor mijn pupillen, ze zullen er veel van leren." Arjan keek moeilijk: "Is dat nu wel zo'n goed idee? Jullie zijn net nieuw en het interviewen van een man van dergelijke status is niet eenvoudig. Misschien moeten jullie het eerst eens in de keuken proberen?" De heren hadden hun zinnen gezet op de vuurtorenwachter en begonnen driftig vragen te verzinnen voor de beste man. Marjan en Bart zwaaiden gedag en trokken er op uit naar de subkampen voor de laatste *ins* en *outs*.

- en ze schreven nog lang en gelukkig! -

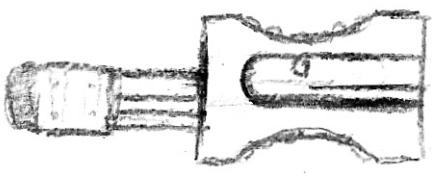

zondag 20 december

Wereld nieuws

Toen we wakker werden in onze warme slaapzaal en warme slaapzak, dachten we: “Goh, wat waait het hard ja!” Na de peptalk van een van onze mede-posthouders hebben we besloten om er toch maar uit te gaan.

Net en wel aangekleed, ging de telefoon, de hikes zijn afgelast in verband met het slechte weer. Slecht weer? Buiten was het inderdaad slecht weer. Na het ontbijt hebben we de zaal maar even ingericht voor alle kinderen die terug komen naar de kampeerboerderij. Om de verveling een beetje tegen te gaan, zijn we maar even bij de krant gaan kijken. Hier worden we gelijk aan het werk gezet om een stukje te schrijven. Bij deze. Onder het schrijven worden de verhalen steeds stoerder. We beginnen bij de storm van ’64. Toen is heel Schier overstroomd! Toevallig op de verjaardag van Jeroen! Hoe kan dat toch! Op die dag gebeuren er altijd rare dingen (schijnt)! In ’65 was het echter een hele mooie zomer hier op Schier.

Dan gaan we over op de verhalen van vandaag. ‘De boot vaart niet meer’, ‘alleen de E-hike loopt nog’, ‘ouders willen niet door weer en wind om hun eigen kind op te halen’, enzovoots enzovoorts. Voor sommige kinderen eindigt het kamp dus nog lang niet.. Die blijven hier nog een nacht slapen! Voor ons als posthouder verandert er echter niets, behalve dan dat we niet op post staan, maar hier bij de verwarming een stukje aan het schrijven.

Luxe pakket

De D en E-hikers hebben de luxe uitvoering van het Poolkamp met overnachting op kampeerboerderij. Slechts een enkele bikkel blijft stug in de tent liggen. En een luxe pakket was het hoor! Stil zijn omdat de schattige A-hikertjes al lang lagen te dromen van levensgrootte sneeuwpop.

Midden op de dijk

Vrijdag. De eerste post van de C-hike. Deze mochten wij bemannen. Joepie! Het is midden op de dijk, lekker beschut achter de kleine grasprietjes. Het waait erg hard en sneeuwt ook nog eens. De groepjes komen mooi achter elkaar aan en we wegen al hun rugzakken. De zwaarste was maarliefst zeventien kilogram! Die heeft het minst aantal punten gekregen natuurlijk, want wie sleept er nou zoveel met zich mee? Het best vonden we de rugzak van negen kilogram.

En o ja, het is echt niet koud als je met de rug in de wind staat! (volgens Nienke…).

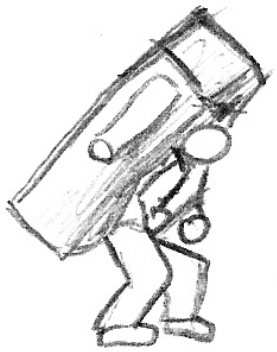

Posthouders op post

Gistermorgen. We moeten er uit. Jeetje, dat is nog veel te vroeg. We liggen er nog maar net in immers. Maar goed, we doen het voor de kinderen! Snel doen we al onze lagen kleren aan, en nog een extra, voor het geval het echt koud wordt. Op ons fietsje banen we ons een weg door de dikke sneeuw. In één keer goed! Op de post aangekomen, blijkt het ook de post van de A-hike te zijn. Echter, wanneer het eerste koppeltje aan komt lopen, zijn de A-hike posthouders nergens te bekennen. Als klap op de sneeuwpijl, dikke tranen. Helemaal bang om verkeerd te lopen, maar ze liepen enorm goed en hadden alle posten nog gedaan. Wat kan er dan nog fout gaan? (posthouders die er niet staan?) Wij hebben de taak even overgenomen en tien punten gegeven. Na heel lang wachten, kwam ons eerste koppel gelukkig. Stonden we toch weer niet voor niets. Paniek, wat moeten we nu. Wie doet wat? In welke volgorde? Help! Een lekkere proefpost: zilveruitjes, hot crackers, ketjap (hmmm), Pijnenburg koffieleutjes, REST pootjes (geen bokkenpootjes dus), appelmoes, winterpeen (geen wortel).

Om onze verveling te stillen tussen de koppels door, hebben we een voorbijganger uit de sneeuw geplukt. Als dank voor de leuke tijdsbesteding, kregen we twee appels! Van verschillende merken, en voorzien van vieze plekken. Bah…. Ook de langlaufer hebben we aangemoedigd. Hij stond leuk te wachten bij ons en we dachten dat dat voor de gezelligheid was. Maar nee, hij was aan het wachten op zijn vrouw. Vervelend, haar langlauflatten gleden niet. Dat is lastig lopen/laufen!

Om een lang verhaal kort te maken, einde van dag twee.

Nog even een leuke kreet:

Iedereen aan de kant, Christer is een olifant!

Hartenjagen

Groepje D04, **Phillip** en **Jeroen** zijn aan het hartenjagen. Op de vraag of ze dit spelletje vannacht ook gedaan hebben krijgt de reporter een vragende blik. Dan maar eens informeren naar de barre tocht dit weekend. Na het slecht weer smsje van de hikeleiding werd direct actie ondernomen de Kooiplaats werd verlaten, de koers werd gezet naar kampeerboerderij de Duinhoeve. Aldaar wachtte een hartelijk ontvangst met koffie en thee. Nu jezelf lekker vermaken totdat we vanmiddag met de boot terug gaan naar Lauwersoog.

Wist je dat er een one-man-troppel rondloopt bij de D-hike? Zijn naam is Gert-Jan.

Siberië of Schiermonnikoog

Langzaam word je wakker van je eigen geril. Misschien had je toch een winterslaapzak mee moeten nemen op Poolkamp. Als elfjarige jongen is een eerste hike een hele belevenis. Hoe kon jij nou weten dat het kon gaan sneeuwen op Schiermonnikoog. Het tentdoek voelt bevroren aan. Nu moet je uit je slaapzak en je aankleden. Dat valt nog niet mee. Naast je luchtbed ligt je spijkerbroek, wat voelt die ijskoud aan, maar toch maar aantrekken, want je moet er toch uit. Broek aan, trui aan, jas aan, sjaal om en dan de schoenen. Oeps, die staan nog buiten de tent. Misschien was dat toch een minder goede actie. Snel probeer je de rits van de tent te openen. Helaas, zo gaat dat niet, het lijkt erop dat de rits vastgevroren zit. Gelukkig heb je een schaar in je toilettas. Die tent die je vader je voor je verjaardag gegeven heeft, vond je toch al niet zo handig. Wie koopt er nou een katoenen tent van 11.3 kg voor een hikertje. Voorzichtig knip je de rits uit het tentdoek, dat zal je vader dan wel niet leuk vinden, maar je moet toch je tent uit. Onder de luifel staan je schoenen, of toch niet. Verdorie, ze staan net niet onder de luifel en zijn nu volledig volgesneeuwd. Volgende keer toch maar wat beter opletten voor het naar bed gaan. Schoenen leeg kloppen en dan maar snel de rugzak inpakken, want er moet toch weer gelopen worden. Maar wat te doen met die rottige tent waarvan het tentdoek keihard is door de vorst. Zo kun je de tent niet opvouwen. Toch maar weer die schaar erbij pakken. Eerst de scheerlijnen doorknippen, dan de stokken er maar uitdonderen en het tentdoek in handzame stukjes knippen. Da's niet zo moeilijk, op deze manier past de tent veel beter in de rugzak. Een kwartiertje doorpakken en dan maar weer gauw op pad. Het is ontzettend guur weer, maar dat maakt niet uit. Met de neus in de wind, verstand op nul en genieten van Poolkamp 2009!

De overstroming van '64

Dit verhaal is gebasseerd op een ooggetuigeverslag van boer Visser. Het is een koude winternacht, 13 februari 1964. Het stormt op Schiermonnikoog, windkracht 13. De maanden ervoor was hard gewerkt aan de nieuwe aanlegsteiger voor de veerpond. Door het vele werkverkeer, was de dijk behoorlijk kapot gereden. De werkploeg interesseerde zich niet voor de dijk, er moest gewerkt worden, want anders kwam die nieuwe aanlegsteiger nooit af. Achteraf gezien was dat niet zo goed gedacht. De dijk was z'n stevigheid wel kwijt. Nu stormt het hevig en wordt het water tegen de dijk opgestuwd. De dijk staat op springen, terwijl de bevolking van Schiermonnikoog nietsvermoedend geniet van haar nachtrust. Alleen de huisarts is nog op pad. Hij is een van de weinige notabelen op Schiermonnikoog met een auto (de normale man heeft geen auto). Plotseling ziet hij vanuit zijn auto dat er een hoop water de polder instroomt. Hij hoeft niet lang na te denken: "De dijk is doorgebroken". Vliegensvlug rijdt hij terug naar het dorp. Zo snel mogelijk moet iedereen ingelicht worden: "De noodklok luidt!" De eilandbewoners ontwaken. Angstig kijken ze toe hoe het water in de polder steeds hoger stijgt. Overgeleverd, dat zijn ze, overgeleverd aan de natuur. Het is niet bekend hoe hoog het water zal stijgen, dus voorzorgsmaatregelen moeten snel worden getroffen. Het vee in de schuren staat klaar om naar een hogere plek in de duinen gedreven te worden. De koeien voelen aan dat het niet pluis is, wat een mysterieus geloei opleverde op het eiland. Spullen in de huizen worden naar de bovenverdieping gesjouwd. De eilandbewoners hebben de beelden van het Polygoon-journaal over de overstroming in Zeeland nog vers in het geheugen. In plaats van Zeelandramp 1953 is het nu Schiermonnikoogramp 1964. Het water stijgt millimeter voor millimeter. De schuren beginnen deels vol te lopen met water, maar het vee houdt de poten nog droog. Op een bepaald moment stopt de waterstijging, het tij lijkt te keren. Het gevaar is nog niet geweken, maar de angst begint wel minder te worden. Het begint minder te waaien en hulp vanaf vaste wal kan Schiermonnikoog weer bereiken. Die dijk moet zo snel mogelijk gedicht en verstevigd worden. De bevolking haalt opgelucht adem: de overstroming was rampzalig, maar gelukkig is Schiermonnikoogramp 1964 niet de boeken ingegaan als de Zeelandramp 1953.

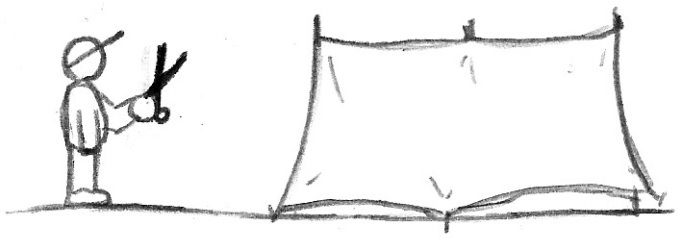

Diepte interview op grote hoogte

Zoals iedereen wel weet staat op elk eiland een toren zonder kerk met licht bovenin. Kortom een vuurtoren. Na een belletje met vuurtorenwachter Klaas mogen we langskomen om eens aan den lijve te ondervinden wat er zoal gebeurd bovenin zo'n toren. Maar voor dat het zover is moeten razende reporters Rogier en Arjan eerst nog even de sneeuwkettingen om de fiets gooien en alle 14 laagjes kleding aantrekken. In het holst van de nacht vertrekken we richting vuurtoren. Makkelijker gezegd dan gedaan overigens. Het licht vinden is zo gedaan, maar de toren onder het licht blijkt nog behoorlijk lastig. Na drie kilometer omrijden, spoedoverleg en zenuwinzinking hebben we hem eindelijk gevonden! We bellen aan en beklimmen vervolgens de 153 treden van de 44 meter hoge toren. Boven aangekomen worden we begroet door Klaas die lekker warm bij zijn kacheltje zit. Enthousiast begint hij te vertellen over de werkzaamheden die een vuurtorenwachter zoal uitvoerd. Naast het begeleiden van al het scheepvaartverkeer op de waddenzee ziet hij ook toe of wadlopers en badgasten niet verdwalen. Iedere twee uur zend men vanuit de toren het weerbericht en waarschuwingen voor de scheepvaart. Dit gebeurd via de marifoon (een soort radio). Daarnaast bekijkt Klaas de radarbeelden die precies aangeven waar elk schip vaart. Deze avond is het heel rustig maar in het zomerseizoen maakt men overuren om alle toeristen en pleziervaart in goede banen te leiden. Het gebeurd nog wel eens dat wadlopers verdwalen of overmoedig beginnen aan hun tocht. Dan belt/seint men naar de vuurtoren en van daaruit word de KNRM (koninklijke nederlandse reddings maatschappij) ingeschakeld. Deze varen met de reddingsboot uit om mensen in nood te helpen. Vanavond (nacht) waait het lekker hard en dat is goed te voelen bovenin. De toren schud bij harde wind lekker heen en weer. Bij windkracht 8 hoef je de suiker in de koffie niet te roeren, dat doet de toren voor je! Wij zijn natuurlijk ook er benieuwd naar de lamp bovenin de toren die de hele nacht rond schijnt. Spontaan trek Klaas een luik open en trekt en trapje naar beneden. Na een klein klimmetje staan we onder de felle lamp (2000 watt!). Door een geslepen systeem word het licht zo gebundeld dat het de weide omtrek verlicht. De vuurtorens zenden een soort code uit. De code van Schier is 4 flitsen per 20 seconden. Vroeger gebruikte men petroleum lampen om de toren te verlichten. Ook het licht begint een beetje achterhaald te raken omdat ieder schip tegenwoordig is uitgerust met GPS. Na al deze informatie klapperen onze oren nog een beetje na en wij bedanken Klaas hartelijk voor zijn gastvrijheid en beginnen aan de afdaling. Na een barre fiets/glijtocht zijn we weer terug bij de kampeerboerderij waar we eens wat inspiratie gaan opdoen bij de bar.

Burgertje

De perfecte hap na een lekker hike zaterdag is een heerlijke hamburger. Klaar gemaakt in de warme tent van het subkamp. **Menno** en **Daan** van **Mensinge** Roden hebben dit culinaire hoogstandje zelf gemaakt. Ze hebben geen roddels, maar vinden het wel een beetje vreemd dat ze verkeerd zijn gelopen.

Voetsporen

Uw reporters doen een poging om de bikkels van de E-hike te onderscheppen. Haastig spoeden ze naar post vier, alwaar ze net een koppel mislopen. De sneeuw heeft hun voetspoeren alweer gewist dus een achtervolging is onmogelijk. Gekweld door de deadline gingen de reporters zonder stukje huiswaarts.

Slotwoord

De kampstaf (cq. C-team) is in continu crisisberaad en kan zich natuurlijk niet bezighouden met een slotwoord voor de Poolbode. Daarom dit jaar een slotwoord van de Razende Reporters. Dat is een unicum en zorgt ervoor dat het slotwoord in een andere stijl is geschreven dan in alle voorgaande jaren (Jeruno's stijl versus Aries' stijl). Om te beginnen willen de razende reporters alle deelnemers en medewerkers van dit Poolkamp heel erg bedanken, want zonder jullie was het winterse Poolkamp op Schier nooit zo'n succes geworden. Allemaal bedankt!

Ook willen we heel graag van de situatie gebruik maken om het zittende C-team te bedanken. Normaal schrijven zij dit slotwoord en daarin zullen zij natuurlijk nooit zichzelf bedanken, terwijl ze dat wel verdienen. Al vele jaren maken zij het Poolkamp mogelijk. Veel tijd en energie steken zij jaarlijks in de voorbereiding. De organisatie is geweldig. Maar wat het allermooiste is: de sfeer is altijd goed en dat komt zeker door de positieve, flexibele houding van het C-team. Alles is mogelijk, in alle redelijkheid.

Henk, Aries, Rob, Lenze en Lenie, allemaal heel erg bedankt voor alle Poolkampen, en met name het Poolkamp van dit jaar dat met recht een Poolkamp genoemd mag worden!